

საქმე # 160100118002587640

საქმე #1/207-18

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

11 იანვარი 2019 წელი

ქ.ბოლნი--

ბოლნი--ს რაიონული სასამართლო

მოსამართლე - **ჯემალ კოპალიანი**

სხდომის მდივანი - **ნათია მიქელაძე, თამარ სისვაძე, ვერიკო ნინიაშვილი**

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - სო----ო ფც-----ე, ზა--ა ცქ-----ა

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - ილ--მ ეთ-----ი დაბადებული - 1-----, საქართველოს მოქალაქე, პირადი #2-----, საშუალო განათლების მქონე, ნასამართლობის არმქონე, დაოჯახებული, რეგისტრირებული და ფაქტობრივად მცხოვრები: მა-----ი, სოფელი ნო-----ი.

ადვოკატი - ელ--ა ლუ-----ე

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126 მუხლის 1¹-ლი ნაწილის „ა“ და „გ“ ქვეპუნქტებით.

დისპოზიცია: სხვაგვარი ძალადობა, რამაც და--არაღებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია მაგრამ არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვანის მიმართ, ორი ან მეტი პირის მიმართ.

თარჯიმანი - ნა---ი იბ-----ა

სხდომის სახე - ღია

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1. სასამართლომ დაადგინა:

1.1. 2018 წლის 3 მაი--ს დაახლოებით 18:00 საათზე მა-----ის რაიონის სოფელ ნო-----ში ლ.აბ-----ს საცხოვრებელი სახლის მიმდებარე ტერიტორია--ე ილ--მ ეთ-----იმ უმიზეზოდ ჯერ დაარტყა ზერგში ხელი 9

წლის ელ---რ ეთ-----ის, ხოლო შემდეგ ფეხი ჩაარტყა მარცხენა ფეხზე მუხლს ქვემოთ 13 წლის ალ---ა ეთ-----ის. ძალადობის შედეგად ელ---რ ეთ-----იმ და ალ---ა ეთ-----იმ განიცადეს ფიზიკური ტკივილი.

2. მტკიცებულებათა ერთობლიობა:

2.1. სასამართლომ განიხილა რა წარდგენილი სისხლის სამართლის საქმის მასალები, მოისმინა და--არალებულების და მოწმეების ჩვენება, გააანალიზა ი--ნი საქმეზე შეკრებილ მტკიცებულებებთან ერთობლიობაში. თითოეული მტკიცებულება შეაფასა სისხლის სამართლის საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსა--რი--თ. საქმეზე გამოკვლეული ყველა მტკიცებულება ერთობლიობით - ილ--მ ეთ-----ის დამნაშავედ ცნობის შესახებ დასკვნისათვის საკმარისობის თვალსა--რი--თ, მიაჩნია, რომ სასამართლო სხდომა--ე გამოკვლეული მტკიცებულებების ერთობლიობით, გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რაც გამომდინარეობს საქმის ფაქტობრივი გარემოებების გაანალიზებისა და ურთიერთშეჯერების შედეგად, საკმარი--ა ილ--მ ეთ-----ის დამნაშავედ ცნობისა და მის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის, შესაბა--სად, იგი დამნაშავედ უნდა იქნეს ცნობილი საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის 1¹ ნაწილის „ა“ და „გ“ ქვეპუნქტებით წარდგენილ ბრალდებაში, შემდეგ გარემოებათა გამო:

2.2. სასამართლო აღნიშნავს, რომ ილ--მ ეთ-----ის მიერ 2018 წლის 3 მაი--ს დაახლოებით 18:00 საათზე მა-----ის რაიონის სოფელ ნო-----ში ლ.აბ-----ს საცხოვრებელი სახლის მიმდებარე ტერიტორია--ე ელ---რ ეთ-----ის და ალ---ა ეთ-----ის მიმართ ფიზიკური ძალადობის ფაქტის დასადასტურებლად, ბრალდების მხარემ სასამართლოს წარმოუდგინა პირდაპირი მტკიცებულებები: და--არალებულების - ელ---რ ეთ-----ის, ალ--ა ეთ-----ის, მოწმე ლა--ა აბ-----ს გამოკითხვის ოქმები, შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმი, ექსპერტიზის დასკვნები.

2.3. მოცემულ შემთხვევაში სასამართლო ყურადღებას შეაჩერებს სხდომა--ე გამოკვლეული თითოეული მტკიცებულების შინაარსზე და განმარტავს, თუ რომელი ფაქტების დადგენის შესაძლებლობას იძლევა ერთობლივად და ინდივიდუალურად აღნიშნული მტკიცებულებები, კერძოდ:

2.4. სასამართლო სხდომა--ე დაკითხულმა და--არალებულმა ელ---რ ეთ-----იმ განმარტა, რომ ცხოვრობს მა-----ის რაიონის სოფელ ნო-----ში ოჯახთან ერთად და სწავლობს მა-----ის რაიონის სოფელ წერეთლის საჯარო სკოლის მეოთხე კლასში. 2018 წლის 3 მაისს მის დასთან ალ---ა ეთ-----ისთან ერთად სავარჯიშოდ იმყოფებოდა სოფელ ნო-----ში, სახლში დაბრუნებისას ილ--მ ეთ-----იმ შეაგინა, მივიდა მასთან და გაშლილი

ხელი ჩაარტყა ზურგში რა დროსაც განიცადა ტკივილი, მის დასახმარებლად მივიდა მი-- და ალ---ა ეთ-----ი, რომელსაც ილ--მმა ფეხი ჩაარტყა ფეხის არეში. მათ შეეშინდათ და სახლისკენ გაიქცნენ, სახლში მისვლის შემდეგ ილ--მ ეთ-----ი მათ აშინებდა, ქვებს ესროდა ფანჯარას. მი--ვე განმარტებით, როდესაც ქუჩაში მიდიან ილ--მ ეთ-----ი აგინებთ მათ, უცენზურო სიტყვებით იხსენიებს მის დას და ემუქრება, მასაც აშინებს.

2.5. სასამართლო სხდომა--ე დაკითხულმა და--არალებულმა ალ---ა ეთ-----იმ განმარტა, რომ ილ--მ ეთ-----ი არის მი-- მა--ს ბიძაშვილი, 2018 წლის 3 მაისს იმყოფებოდა მა-----ის რაიონის სოფელ წერეთლის საჯარო სკოლაში, სკოლიდან დაბრუნების შემდეგ მან და მისამა ძმამ ელ---რ ეთ-----იმ გადაწყვიტეს სავარჯიშოდ წასულიყვნენ მა-----ის რაიონის სოფელ ნო-----ში, როდესაც ბრუნდებოდნენ, ილ--მ ეთ-----იმ მის ძმას ელ---რ ეთ-----ის დაარტყა ზურგის არეში, იგი ძმის დასახმარებლად მივიდა რა დროსაც ილ--მ ეთ-----იმ მასაც დაარტყა ფეხი ფეხის არეში, რა დროსაც განიცადა ტკივილი და ატირდა. სახლში მივიდნენ, მშობლები სახლში არ იყვნენ, ილ--მ ეთ-----იმ ჯერ ფეხი დაარტყა მათი საცხოვრებელი სახლის ჭიშკარს შემდეგ ქვებს ესროდა ფანჯარას, რის შედეგადაც ფანჯრის მინა ჩაიმსხვრა. მი-- განმარტებით ილ--მ ეთ-----ი ახლაც ეუბნება უცენზურო სიტყვებს, რომლის გამოც მას ეშინია ქუჩაში მარტო გასვლის.

2.6. მოწმე ლა--ა აბ-----მ სასამართლო სხდომა--ე დაკითხვისას განმარტა, რომ ცხოვრობს მა-----ის რაიონის სოფელ ნო-----ში, იგი არის და--არალებულების ალ---ა და ელ---რ ეთ-----ების დედა. იგი იცნობს ილ--მ ეთ-----ს, რომელთანაც ადრე პრობლემები არ ჰქონია, მოგვიანებით კი მისთვის გაუგებარი მიზეზებით ილ--მ ეთ-----ისთან ჩამოუყალიბდა კონფლიქტური სიტუაცია. ილ--მმა მასზე ფიზიკურად იძალადა, მის მიმართ შეიტანა საჩივარი რასაც შედეგი არ მოუყოლია. 2018 წლის მაი--ს თვეში მისმა შვილმა ალ---ამ უთხრა, რომ მას ილ--მ ეთ-----ი ცუდი სიტყვებით მიმართავდა. მი--ვე განმარტებით 2018 წლის 3 მაისს იმყოფებოდა ქ.მა-----ში, ალ---ა ეთ-----იმ დაურეკა და უთხრა ილ--მმა ფანჯრები დაამტვრია და მეშინიაო, სახლში მივიდა რა დროსაც ნახა, რომ ბავშვები შეშინებულები იყვნენ, როგორც ბავშვებმა უთხრეს ალ---ას ფეხში ჩაარტყა ფეხი ილ--მმა ხოლო ელ---რისთვის ზურგში ჩაურტყამს გაშლილი ხელი.

2.7. მოწმე რო----დ ბო-----მ სასამართლო სხდომა--ე დაკითხვისას განმარტა, რომ მუშაობს მა-----ის შს რაიონულ სამმართველოში დეტექტივ-გამომძიებელის თანამდებობა--ე, პოლიციაში მუშაობის ცხრა წლიანი სტაჟით, დაახლოებით ორი წელია გაიარა ტრენინგები და მიეცა სერთიფიკატი, რომლის საფუძველ--ეც უფლება აქვს იმუშაოს არასრულწლოვნებთან. მოცემულ საქმეზე დაიწყო გამოძიება შესაბა---მუხლით, მის მიერ დაკითხული იქნენ არასრულწლოვანი და--არალებულები ალ---ა და ელ---რ ეთ-----ები. მანვე დაადასტურა მის მიერ წარმოებული

საპროცესო დოკუმენტებისა და მათში მითითებული ინფორმაციის სისწორე.

2.8. სასამართლო სხდომა--ე დაკითხულმა ბრალდებულმა ილ--მ ეთ-----იმ თავი არ ცნო დამნაშავედ და განმარტა, რომ მას არც 2018 წლის 3 მაისს არც სხვა დროს არასრულწლოვანების ელ---რ ეთ-----ისა და ალ---ა ეთ-----ის მიმართ არ უძალადია, მას არც მათი სახლის ფანჯრის მინები არ ჩაუმსხვრევია, მი--ვე განმარტებით არასრულწლოვანების მშობლებს აქვთ მი--
- ვალი რომლის დაბრუნებაც არ სურთ, რის გამოც ბავშვები დაარიგეს ეთქვათ თითქოს მან ცემა ი--ნი.

2.9. სსიპ ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2018 წლის 4 მაი--ს #0----- დასკვნის თანახმად (ექსპერტი ბე--კ მა-----ე):

- ალ---ა ეთ-----ის 04.05.18წ. ობიექტური შემოწმებით ფიზიკური და--იანების რაიმე ნიშნები არ აღენიშნება.

სსიპ ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2018 წლის 4 მაი--ს #0----- დასკვნის თანახმად (ექსპერტი ბე--კ მა-----ე):

-ელ---რ ეთ-----ის 04.05.18წ. ობიექტური შემოწმებით აღენიშნება ნაჭდევიმარჯვენა ზედა კიდურზე, რაც მიყენებულია რაიმე მკვრივი ბლაგვი საგნის მოქმედებით და მიეკუთვნება მსუბუქ ხარისხს, ჯანმრთელობის მოუშლელად, ხანდა--მულობით ეწინააღმდეგება საქმის გარემოებებში მითითებულ შემთხვევის თარიღს-უფრო ძველია (ერთი კვირა და მეტი)

2.10. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსსკ-ის 73-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, „გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიღება ნებისმიერი სხვა გარემოება თუ ფაქტი, რომელ--ეც მხარეები შეთანხმდებიან“. მოცემულ შემთხვევაში ბრალდებულ ილ--მ ეთ-----ის სისხლის სამართლის საქმეზე ბრალდების მხარის მტკიცებულება ექსპერტ ბე--კ მა-----ის ჩვენება, შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმი და საქმეში არსებული სხვა წერილობითი მტკიცებულებები არსებით სხდომა--ე მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ, რის გამოც ი--ნი მიღებული იქნა მტკიცებულებად გამოკვლევის გარეშე.

2.11. ბრალდებულმა საბოლოო სიტყვაში განმარტა, რომ მას დანაშაული არ ჩაუდენია, რის გამოც სასამართლოს სთხოვა მის მიმართ გამამართლებელი განაჩენის გამოტანა.

2.12. ილ--მ ეთ-----ის მიმართ ბრალად შერაცხული დანაშაულის ჩადენა ემყარება სისხლის სამართლის საქმეზე არსებულ შემდეგ მტკიცებულებათა ერთობლიობას: და--არალებულების ელ---რ ეთ-----ის, ალ---ა ეთ-----ის, მოწმე - ლა--ა აბ-----ს, რო---დ ბოლქვაძის ჩვენებას და საქმეში არსებულ

სხვა წერილობით მტკიცებულებებს.

2.13. სასამართლო და--არაღებულების ელ---რ ეთ-----ის, ალ---ა ეთ-----ის, მოწმე - ლა--ა აბ-----ს, რო---დ ბოლქვადის ჩვენებას, ჩვენებებს აფასებს მათი სანდოობის თვალსა--რი--თ და აღნიშნავს, რომ შინაარსობრივად არ შეიცავს არსებითი ხასიათის წინააღმდეგობებს და სისხლის სამართლის საქმისათვის არსებითი მნიშვნელობის მქონე გარემოებებთან მიმართებით შესაბა--სობაშია, როგორც ერთმანეთთან, ასევე სასამართლოში- წარმოდგენილ სხვა წერილობით მტკიცებულებებთან, შესაბა--სად, მათში ეჭვის შეტანის საფუძველი არ არსებობს.

ასევე აღსანიშნავია, რომ აღნიშნული მოწმეების ჩვენებები არ შეიცავს საეჭვო განმარტებებს, რაც კითხვის ნიშნებს გააჩენდა მათ სანდოობასთან დაკავშირებით. საქმეში არსებული მტკიცებულებებიდან გამომდინარე არ იკვეთება რაიმე საეჭვო გარემოებები, რაც მიანიშნებდა მოწმეების მიკერძოება--ე და პირად დაინტერესება--ე ბრალდებულ ილ--მ ეთ-----ის საწინააღმდეგოდ.

2.14. მოწმეთა გამოძახებისა და დაკითხვის უფლება წარმოადგენს სამართლიანი სასამართლო განხილვის უფლების არსებით ელემენტს და მჭიდროდ არის დაკავშირებული მხარეთა თანასწორუფლებიანობის პრინციპთან და უფლებასთან შეჯიბრებით პროცესზე.¹ ადა--ანის უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-6(3)(დ) მუხლი ადგენს პრინციპს, რომლის შესაბა--სადაც ბრალდებულის მსჯავრდებამდე მის წინააღმდეგ არსებული ყველა მტკიცებულება მი-- თანდასწრებით უნდა იქნეს წარდგენილი საჯარო სასამართლო განხილვა--ე შეჯიბრებითობის პრინციპის დაცვით მათი გამოკვლევის მიზნით. ამ პრინციპიდან გამონაკლ-- დაშვებულია იმ პირობით, რომ დაცვის უფლებები არ უნდა შეიზღუდოს, რაც როგორც წე-- მოითხოვს, რომ ბრალდებულს საკმარი-- შესაძლებლობა უნდა მიეცეს დაკითხოს მოწმე, რომელიც მის წინააღმდეგ აძლევს ჩვენებას.²

2.15. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქმის არსებითად განხილვის სტადია--ე მოწმეთა დაკითხვის ეტაპზე დაცვის მხარეს მიეცა სრული შესაძლებლობა ბრალდების მხარესთან თანასწორ პირობებში დაეკითხა ბრალდების მხარის ყველა მოწმე, რომლებიც ილ--მ ეთ-----ის წინააღმდეგ იძლეოდნენ ჩვენებას.

2.16. ამდენად, საქმის არსებითად განხილვის დროს სრულად იქნა დაცული ადა--ანის უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-6 (3)(დ) მუხლის მოთხოვნები და დაცვის მხარეს ჰქონდა შესაძლებლობა შეემოწმებინა ბრალდების მხარის მოწმეთა ჩვენებების სანდოობა. ჯვარედინი დაკითხვის შედეგად მოწმეების - ჩვენებებში არ იკვეთება არსებითი ხასიათის წინააღმდეგობები, მათი ჩვენებები არის თანმიმდევრული, დამაჯერებელი

და ეჭვი მათ სანდოობასთან დაკავშირებით არ არსებობს.

2.17. სასამართლო ვერ გაიზიარებს დაცვის მხარის არგუმენტებს ილ--მ ეთ---ის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოსატანად საკმარი--მტკიცებულებების არ არსებობის თაობა--ე, ვინაიდან საპირისპირო იქნა დადასტურებული პროცესზე დაკითხული, და--არალებულების ელ---რ ეთ---ის, ალ---ა ეთ-----ის, მოწმე - ლა--ა აბ-----ს, რო----დ ბოლქვადის ჩვენებებით.

2.18. მოცემულ შემთხვევაში სასამართლოს მიერ განხორციელ---, ბრალდებისა და დაცვის მხარის წარმოდგენილი მტკიცებულებების გამოკვლევა. ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებები, ერთმნიშვნელოვნად ადასტურებენ ილ--მ ეთ-----ის მიერ და--არალებულის ელ---რ და ალ---ა ეთ-----ების მიმართ განხორციელებულ ძალადობას.

2.19. საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, „მტკიცებულება უნდა შეფასდეს სისხლის სამართლის საქმესთან მი--რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსა--რი--თ“. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბა--სად, „გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა“. მტკიცებულებითი სტანდარტი - „გონივრულ ეჭვს მიღმა“, სსსკ-ის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის შესაბა--სად, განიმარტება, როგორც სასამართლოს მიერ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში.

2.20. სასამართლო აღნიშნავს, რომ გონივრულ ეჭვს მიღმა მტკიცების სტანდარტი დადგენილია, ასევე ადა--ანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ. აღნიშნულთან დაკავშირებით, ადა--ანის უფლებათა ევროპულმა სასამართლომ საქმეში *Taniş and Others v. Turkey* (no. 65899/01, ECHR 30/11/2005) განმარტა შემდეგი: „წერილობითი და ზეპირი მტკიცებულებების შეფასებისას სასამართლო ითვალისწინებს უკვე დადგენილ სტანდარტს - გონივრულ ეჭვს მიღმა. მსგავსი მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს მხოლოდ საკმარისად ძლიერი, ნათელი და შეთანხმებული დასკვნებიდან, ან მსგავსი უდავო ფაქტების ვარაუდიდან. დამატებით უნდა აღინიშნოს, რომ მხარეთა ქცევა მტკიცებულებათა მოპოვებისას შესაძლებელია იყოს მხედველობაში მიღებული“.

2.21. სასამართლომ ასევე საქმეში: *Shlychkov v. Russia*, (no. [40852/05](#), § 56, ECHR 09/02/2016) განმარტა: მტკიცებულებათა შეფასებისას სასამართლო იყენებს „გონივრულ ეჭვს მიღმა“ მტკიცებულებით სტანდარტს, მაგრამ ამატებს, რომ ასეთი მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს საკმარისად ძლიერი, აშკარა

და ურთიერთშეთანხმებული დასკვნებიდან ან ანალოგიური ფაქტის შესახებ უტყუარი პრეზუმფციების ერთობლიობიდან.

2.22. რაც შეეხება საქმეში არსებული მტკიცებულებების შეფასებას, ადა--ანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ განმარტებულია, რომ მტკიცებულებათა შეფასება, მათ შორის მათი რელევანტურობის განსა--ღვრა არის ეროვნული სასამართლოების პრეროგატივა (იხ. ადა--ანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 1988 წლის 6 დეკემბრის გადაწყვეტილება საქმეზე Barberà, Messegue, Jabardo v. Spain, no. 10590/93, 06/12/1988, პუნქტი 68). ევროპული სასამართლო მიიჩნევს, რომ შიდასახელმწიფოებრივი სასამართლო უკეთეს პოზიციაშია, ევროპულ სასამართლოსთან შედარებით, რათა შეაფასოს მტკიცებულება, დაადგინოს ფაქტები და განმარტოს შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობა (იხ. ადა--ანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2010 წლის 8 აპრილის გადაწყვეტილება საქმეზე Bulchevy v. Russia, no. [24086/04](#), 04/10/2010, პუნქტი 32).

2.23. ადა--ანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ ბარბერას (Barberà) და სხვათა საქმეზე განმარტებულია, რომ პროკურატურამ უნდა წარადგინოს საკმარი-- მტკიცებულებები იმისათვის რათა პირის მსჯავრდება მოხდეს.¹ უდანაშაულობის პრეზუმფცია დაირღვევა, თუ მტკიცების ტვირთი ბრალდების ნაცვლად დაცვას დაეკისრება.² მოცემულ შემთხვევაში სასამართლოს მიაჩნია, რომ ბრალდების მხარემ შეასრულა მი--მოვალეობა და მის მიერ სასამართლოსათვის წარმოდგენილი და გამოკვლეული მტკიცებულებებით უტყუარად დაადასტურა ილ--მ ეთ-----ის მიერ მასზე ინკრიმინირებული დანაშაულის ჩადენის ფაქტი. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე სასამართლო საქმეში არსებულ მტკიცებულებებს, ასევე მოწმეების მიერ სასამართლო სხდომა--ე მიცემულ ჩვენებას აფასებს საქმესთან მათი რელევანტურობის, უტყუარობის, საკმარისობის თვალსა--რი--თ და ერთმნიშვნელოვნად დადასტურებულად მიაჩნია განაჩენის 1.1. პუნქტში მითითებული ფაქტობრივი გარემოებები.

3. სამართლებრივი შეფასება:

3.1 სასამართლო განმარტავს, რომ კანონმდებლის მიერ საქართველოს სსკ-ის 126 მუხლით კრიმინალიზებულია ცემა ან სხვაგვარი ძალადობა, რამაც და--არალეულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

3.2. სასამართლო ასევე განმარტავს, რომ განსახილველი დანაშაულისგან სისხლისსამართლებრივი დაცვის ობიექტია ადა--ანის ფიზიკური და ფსიქიკური ჯანმრთელობა. დანაშაული გამოიხატება: ა) წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვნის, უმწეო მდგომარეობაში მყოფის, შეზღუდული შესაძლებლობის მქონე პირის ან ორსული ქალის მიმართ; ბ)

ჯგუფურად; გ) ორი ან მეტი პირის მიმართ; დ) არაერთგზის, – ძალადობა (სსკ-ს 126 მუხლი) შედეგიანი დელიქტია და მი-- შემადგენლობისთვის აუცილებელია, რომ სუბიექტის ქმედებით და--არალებულმა განიცადოს ფიზიკური ტკივილი, ამასთან, ამ ქმედებამ არ უნდა გამოიწვიოს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული მძიმე შედეგი.

3.3. მოცემულ შემთხვევაში და--არალებულების ელ---რ ეთ-----ის, ალ---ა ეთ-----ის, მოწმე - ლა--ა აბ-----ს, რო---დ ბოლქვაძის ჩვენებით, დადგენილია ის ფაქტობრივი გარემოება, რომ ბრალდებულმა ილ--მ ეთ-----იმ არასრულწლოვნების ელ---რ ეთ-----ის და ალ---ა ეთ-----ის მიმართ განახორციელა ძალადობა, კერძოდ: 2018 წლის 3 მაი--ს დაახლოებით 18:00 საათზე მა-----ის რაიონის სოფელ ნო-----ში ლ.აბ-----ს საცხოვრებელი სახლის მიმდებარე ტერიტორია--ე ილ--მ ეთ-----იმ უმიზეზოდ ჯერ დაარტყა ზერგში ხელი 9 წლის ელ---რ ეთ-----ის, ხოლო შემდეგ ფეხი ჩაარტყა მარცხენა ფეხზე მუხლს ქვემოთ 13 წლის ალ---ა ეთ-----ის. ძალადობის შედეგად ელ---რ ეთ-----იმ და ალ---ა ეთ-----იმ განიცადეს ფიზიკური ტკივილი.

3.4. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს კონსტიტუციის მე-40 მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ემყარებოდეს მხოლოდ უტყუარ მტკიცებულებებს. ყოველგვარი ეჭვი, რომელიც ვერ დადასტურდება კანონით დადგენილი წე--თ, უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის სასარგებლოდ. ეს კონსტიტუციური დებულება განამტკიცებს უდანაშაულო პირის მსჯავრდების თავიდან აცილების საყოველთაოდ აღიარებულ პრინციპს „in dubio pro reo“, რომლითაც დაუშვებელია პირის მსჯავრდება საეჭვო ხასიათის ბრალდებების საფუძველ--ე და სისხლისსამართლებრივი დევნის პროცესში ადა--ანის უფლებების დაცვის მნიშვნელოვან გარანტიას წარმოადგენს.

3.5. ადა--ანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლის თანახმად, ყოველი ადა--ანი აღჭურვილია საქმის სამართლიანი განხილვის უფლებით. ადა--ანის ამ ფუნდამენტური უფლების არსი გულისხმობს სასამართლოს მიერ პირის მსჯავრდადებას მხოლოდ უტყუარი და საკმარი-- მტკიცებულებების საფუძველ--ე. ადა--ანის უფლებათა ევროპული სასამართლო ძირითადად ყურადღებას ამახვილებს ბრალდებულის უფლება--ე, მოახდინოს მტკიცებულების ავთენტიკურობისა და შინაარსის შედავება. ა--ს პარალელურად, სასამართლო განსაკუთრებით უსვამს ხა--ს მტკიცებულების შინაარსობრივ ხარისხს და მის სანდობას (როგორც სამართლიანი განხილვის კომპონენტს), რადგან თუკი ეს არ იქნება უზრუნველყოფილი, დაირღვევა სამართლის უზენაესობის პრინციპი, რომელიც ევროპული კონვენციის პრეამბულაშია განმტკიცებული ძირითად

ღირებულებად. ადა--ანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ მიღებული გადაწყვეტილებების მიხედვით, უნდა შემოწმდეს, კონკრეტულად მიეცა თუ არა განმცხადებელს შესაძლებლობა, მოეხდინა მტკიცებულებათა ავთენტურობისა და მი-- გამოყენების შედაკების შანსი. დამატებით, მტკიცებულებათა ხარისხი უნდა იქნეს მხედველობაში მიღებული, მათ შორის, ის გარემოებები, რომლებიც ქმნიან მი-- სანდოობის და სიზუსტის ეჭვებს (იარემენკო უკრაინის წინააღმდეგ (Yaremenko v. Ukraine), ადა--ანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2008 წლის 12 ივნის--ს გადაწყვეტილება, პუნქტი 76). ევროპული სასამართლოს მიდგომა კონკრეტული მტკიცებულების უარყოფის (ავთენტურობა/შინაარსი) თვალსა--რი--თ გამომდინარეობს სამართლიანი განხილვის უფლებიდან.

3.6. ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლოში წარმოდგენილი ერთმანეთთან შეთანხმებული, ეჭვის გამომრიცხავი მტკიცებულებების ერთობლიობით, სასამართლოს დადასტურებულად მიაჩნია, რომ ილ--მ ეთ-----იმ ჩაიდინა, სხვაგვარი ძალადობა, რამაც და-- არაღებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია მაგრამ არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვანის მიმართ, ორი ან მეტი პირის მიმართ. დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის 1¹-ლი ნაწილის „ა“ და „გ“ ქვეპუნქტებით. ამასთან, სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქმეში არსებული მტკიცებულებების ანალიზის საფუძველ--ე, მართლწინააღმდეგობის ან ბრალის გამომრიცხველი გარემოებები არ დგინდება.

4. სასჯელისა და სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება:

4.1. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 259-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავ ე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, „სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს“. სასჯელის სამართლიანობის პრინციპს განამტკიცებს ასევე, სსკ-ის 53-ე მუხლის 1-ლი ნაწილიც, რომელიც სასამართლოს ავალდებულებს დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლიანი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.

4.2. ამასთან, სასჯელის დანიშვნის დროს საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, გათვალისწინებულ უნდა იქნეს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, კერძოდ, დანაშაულის ჩადენის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა,

ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშავის წარსული ცხოვრება, პირადი და ეკონომიკური პირობები, ყოფა-ქცევა ქმედების შემდეგ.

4.3. განაჩენის 4.1. და 4.2. პუნქტებთან მიმართებით სასამართლო განმარტავს, რომ სასჯელის სამართლიანობა სასამართლომ უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით. თითოეული ჩადენილი ქმედება და მი-- ჩამდენი პირი თავი-- ინდივიდუალობით გამოირჩევა, შესაბა--სად, სწორედ ამ გარემოების გათვალისწინებით ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს მკაცრად პერსონალური, თანა--ომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან.

4.4. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლის 1¹-ლი ნაწილის „ა“ და „გ“ ქვეპუნქტები სასჯელის სახით ითვალისწინებს, ჯარიმას ან სა--ოგადოებისათვის სასარგებლო შრომას ვადით ას ოთხმოციდან ორას ორმოც საათამდე ანდა თავისუფლების აღკვეთას ვადით ორ წლამდე, იარაღთან დაკავშირებული უფლებების შეზღუდვით ან უა--სოდ

4.5. მოცემულ შემთხვევაში, ილ--მ ეთ-----ის პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი და შემამსუბუქებელი გარემოებები არ გააჩნია.

4.6. სასამართლო ყურადღებას ამახვილებს ბრალდებულის კანონის შესაბა--ს ქცევას სასამართლოში საქმის განხილვისას და ასევე იმას, რომ ჩადენილია განზრახ ნაკლებად მძიმე დანაშაული, ჰყავს არასრულწლოვანი შვილები, რი-- გათვალისწინებითაც, სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპიდან გამომდინარე, შემდგომი პრევენციის მიზნით, სასამართლო მიზანშეწონილად მიიჩნევს ბრალდებულის მიმართ იმგვარი სასჯელის გამოყენებას, რითაც ერთი მხრივ, თავიდან იქნება აცილებული ძალადობის შემდგომი ფაქტები და უზრუნველყოფილი იქნება ბრალდებულის შემდგომი ნორმალური ქცევა, ხოლო მეორე მხრივ, დამნაშავის რესოციალიზაცია.

4.7. სასამართლო ითვალისწინებს ილ--მ ეთ-----ის მიმართ ზემოთ აღნიშნულ გარემოებებს და მიაჩნია, რომ სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპიდან გამომდინარე, მას სასჯელის სახედ და ზომად უნდა განესა--ღვროს საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლის 1¹ ნაწილის „ა“ და „გ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული სასჯელი ჯარიომა 2300 ლარის ოდენობით, მასვე დამატებითი სასჯელის ახით უნდა შეეფარდოს სა--ოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 200 საათის ვადით, როგორც პროპორციული ზემოქმედების ღონისძიება, რომელიც სრულად უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს - სამართლიანობის აღდგენას, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებას და ბრალდებულის რესოციალიზაციას.

5. აღკვეთის ღონისძიების საკითხის გადაწყვეტა:

ილ--მ ეთ-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო გაუქმდეს და გირაოს თანხა განაჩენის აღსრულებიდან ერთი თვის ვადაში დაუბრუნდეს მის შემტან პირს.

სარეზოლუციო ნაწილი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 258-ე-260-ე, 268-ე-269-ე, 271-274-ე, 277-ე-279-ე, 292-293-ე მუხლებით, სსკ-ის 42-ე, 44-ე, 62-ე მუხლებით

და ა დ გ ი ნ ა:

ილ--მ ეთ-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის 1¹ ნაწილის „ა“ და „გ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესა--ღვროს ჯარიმა 2300 ლარის ოდენობით.

საქართველოს სსკ-ის 62-ე მუხლის მე-5 ნაწილის შესაბა--სად ილ--მ ეთ-----ის პატიმრობაში ყოფნის დროის გათვალისწინებით (2018 წლის 7 აგვისტოდან 2018 წლის 15 აგვისტოს ჩათვლით) შეუმსუბუქდეს სასჯელი და საბოლოოდ ჯარიმის თანხად განესა--ღვროს 2000 ლარი.

საქართველოს სსკ-ის 44-ე მუხლის თანახმად ილ--მ ეთ-----ის დამატებითი სასჯელის სახედ განესა--ღვროს სა--ოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 200 (ორასი) საათის ვადით.

ჯარიმის გადახდა--ე კონტროლი დაევალოს სააღსრულებო ბიუროს მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

სა--ოგადოებისათვის სასარგებლო შრომის სახე განსა--ღვროს პრობაციის ბიურომ მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

ილ--მ ეთ-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო გაუქმდეს და გირაოს თანხა განაჩენის აღსრულებიდან ერთი თვის ვადაში დაუბრუნდეს მის შემტან პირს.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილ---ს სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში ბოლნი--ს რაიონული სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

ჯემალ კოპალიანი